

MYŠLENKY NA MĚSÍC LISTOPAD

CRISTIANA PACCINIOVÁ, SIMONE TROISI

SMRT NEMÁ POSLEDNÍ SLOVO

Vydalo Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří 2015

1. Neobyčejnost Boha se zjevuje v těch neobyčejnějších věcech.
2. Bůh je Otcem všech – bez rozdílu.
3. Život má hodnotu sám o sobě, bez ohledu na inteligenci, rozumové schopnosti a krásu.
4. Objevit, že jsme milováni, je smyslem celé naší existence.
5. Pohled vyjadřuje to, co je v srdci, je prahem vnitřní pravdy.
6. Bůh je nejvyšší Dobro, které dává hodnotu všemu, co je a je plností radosti, která nemizí ani smáčená slzami.
7. Milovat někoho znamená přijmout, že ho nikdy plně nepochopím, být ochotni se změnit a tedy trpět, vzdát se něčeho pro něj.
8. Stojí za to žít, jen když jsi ochoten opravdově milovat.
9. Rozhodnutí k manželství, stejně jako k zasvěcenému životu, předpokládá povolání. Není to jen přirozená lidská náklonnost, člověk musí odpovědět na zvláštní Boží volání.
10. Je mimořádné být Božími dětmi. Musíme si jen zvolit – buď budeme věřit Bohu, který nás miluje, nebo si donekonečna myslet, že život je náhoda.
11. Ježíš nás učí, jak vejít do vztahu s ním – jednoduše důvěřovat, nechat se vést stejně jako Maria, naučit se vnímat Boha jako osobu, ne někoho k jejím službám.
12. Bůh nechává člověka dělat postupně krok za krokem. S každým zásahem se poslání stává jasnější. A zatímco se ukazuje, že to byl opravdu Bůh, je člověk stále víc schopný milovat.
13. Jaký je smysl našeho života, když ne ten, připravit se, dřív nebo později, na setkání s Ježíšem Kristem?
14. Stát pod křížem je rozhodně těžké. Ale ublížíš si mnohem víc, když se mu budeš snažit vyhnout. Nakonec tě někdo donutí na něj vystoupit.
15. Raď se s každým, kdo je moudrý, a nepohrdej užitečnou radou.
16. Neříkejme Bohu, co má dělat, jen ho žádejme, aby nás připravil: aby nám pomohl chtít to, co chce on, a zhostit se toho, co vyžaduje.
17. Dar Boží je dar Boží a nikdo to nesmí měnit. Nejsme lidmi proto, abychom dosáhli úspěchu v práci, měli pěkný dům, dobré zdraví nebo pověst. Jsme lidmi, abychom milovali.
18. Prožívat kříž společně je dobré, stává se tak lehčím.
19. Dejte svůj souhlas každému dni, podstupujte své zkoušky, žijte svůj autentický příběh. Důvěřujte Ježíši, který říká: Neboj se!
20. Pán mi dává jako dar kříž a já ho musím přijmout. Protože v tom kříži objevím něco, co mi Pán chce říct.

21. Pokoj Vám! To není pozdrav, ani prosté přání, to je dar. Dokonce nesmírně cenný dar, který Kristus předává svým učedníkům poté, co prošel smrtí a peklem. Zakouší jej ten, kdo se nechá milovat Bohem.
22. K naslouchání Bohu je potřeba: přijmout, že nechápeme, být ochotni trpět, odmítnout zlo, a tedy si zvolit dobro.
23. Život se nežije tehdy, když se dýchá, ale když se miluje. Život má smysl, jen když se stravuješ pro druhé.
24. Boha potkáváme v těle s ranami po hřebech, v člověku přibitém na kříži. Bůh je také v setkání s člověkem živým a vzkříšeným.
25. Kdo se otevře milosti, bude jí naplněn.
26. Ježíš nabídl z kříže pomoc všemu lidu: svou Matku jako hvězdu k následování, k níž máme hledět v neklidných dobách.
27. Svatostánek nás vybízí: podívej se, jak Bůh změní životy těch, kteří jsou mu nablízku.
28. Cílem našeho života je milovat a být neustále připraveni učit se milovat ostatní tak, jak jen Bůh ti to může ukázat a naučit tě to.
29. Bůh přebývá ve společenství.
30. Pán Tě odjakživa chtěl a ukáže ti cestu, po které se dát, když mu otevřeš své srdce. Důvěřuj mu, stojí to za to.

**Myšlenky byly sestaveny v Pastoračním domě Velehrad v Itálii
ve spolupráci s Arcibiskupským gymnáziem v Kroměříži.**